

ÁDÁM TAMÁS

Tört fényben

Részlet *A munkásosztály gyönyöre* című készülő regényből

Az utolsó csendesebb napok, meghitt pillanatok. Presser zongorázik, Ruzsa Magdi énekel. *Egyszer arra járhatnál, egyszer rám találhatnál, és akkor belém eshetnél, s rögtön el is vihetnél.* Hova vigyelek, és miért? Szép hetek, visszavonhatatlanok, utánozhatatlanok. Szemerkél az eső, könny csordul az arcodon. Majd kitisztul az ég, tört fényt szór ránk a Nap.

Az Írószövetségbe megyünk, a betonba ágyazott vaskerítés pillérjére ülök, tíz perc múlva megnyomom a kilincset. Testünk megfeszül, röhögünk. Ismétlődik, ugyanígy történt néhány hónapja, amikor mellettünk elrobogott egy gyorsvonat. Arcunkba szél csapott. Jó hosszú, jegyezted meg pajzánul. Annyi minden történt azóta, csak a kis-földalatti nem változott. Azon kocogunk visszafelé.

Nagykovácsit vesszük célba, simán eljutunk a Moszkva térre, amelyet mostanában Széll Kálmán térnek hívnak. Nekem marad Moszkva, pedig az oroszokat sose szíveltem. Hányszor álltunk az óra alatt, hívó szóra vártunk. Feledhetetlen házibulik, gitár, csókok félhomályban. A miniszoknyás, kék szemű lányok. Meg barna szeműek, zöld szeműek. Ahogy a blúzuk alá nyúltunk. Ahogy leomlott vállukról a kartonruha.

Szürkül, állunk csak a beteges fény alatt, várjuk a buszt. Az eldobott csikkek parazsát eső oltja. Átöleljük egymást, csókolózunk, kültéri kamerák figyelnek, megnéznak bennünket az emberek. Mint a heringek, annyian vagyunk a buszon. A tájat nézem, az út fölé hajló lombok bennünket köszöntenek. Az éles kanyarokban egymásba kapaszkodunk. Továbbmegyünk, mint kellene, a végállomáson kötünk ki. Érdeklődünk, hosszú séta következik, kéz a kézben. A sok új ház elrabolta a természetet, zsugorodik a zöld. A patakon átívelő keskeny hídon megállunk, nézzük a szaladó vizet, a cikázó hínárt. Vajon merre mehet? És merre tartunk mi? Melltartód kapcsa megadja magát, kezeddél fogod. Visszkapcsolom, ahelyett, hogy levennem. A feszes mell már a múlt, de így is szeretem. Megtaláljuk a házat.

Emelkedett társaság, írók, költők. Szellemi kaland bográcsossal, vörösborral. Remek a hangulat, pattog a tűz, fortyog a lé, puhul a feldarabolt

birkacomb. Jut mindenkinek, az asztalon púpozott tányérok várakoznak. Nem sokáig. A vörös zsír nyomot hagy a terítőn, lecsusszan néhány pohár bor, utána a háziasszony készítette sütemény, a vendégek is megpakolták batyuikat, bőséges a kínálat. Era valami portugál sütit hozott, ami nem meglepő, érdeklődnek a vendégek a recept iránt. A soklábú irodalom, sikerek, sérelmek, kérések: adj pár verset a folyóiratomnak! Műfajok, disztichonok, keresztrímek, metaforák. Gyorsan ránk szakad a sötét, az utolsó buszt elérjük.

Másnap. Mielőtt a Kossuth térre érnének, a sarki fagyizóban soványítjuk a hideg gömböket, a kiskanál a pohár széléhez koccan. Jobban szeretem az ostyatölcsért. Zsúfoltak a járdák, egyre többen leszünk, ismerősökkel találkozunk. Nem beszéltünk róla korábban, hogy mi is jövünk. Kormányellenes tüntetés, sok fiatalal. Állunk a tömeg közepén, hallgatjuk a szokásos mondatokat, az elítélő nyilatkozatokat. Ront a hatáson, hogy recseg a mikrofon, pattognak a hangfalak. A távolabb lévők alig hallják, mit mondanak, ettől persze még a hangulat fokozódik. Több ezer ember üvölti az üvöltendőt, elegük van mindenből. Táblák, kitűzők jelzik a hovatarozást. Semmi nem változik, egyelőre te is itt vagy mellettem.

Utálom a wellness-hétvégéket, már a neve is milyen! *„Ideális környezetben fekvő hotel, soft all inclusive ellátással, üdvözlőtallal, wellness-részleg és fitneszteremhasználat, sportolási lehetőségekkel, parkolással, internet-elérhetőséggel. Add át magad feltöltő és relax programok kényeztetésének!”* Nincs mese, át kell adnom magam! Jobb lenne kócos természetben, erdők tenyéryi tisztásain számócat szedni, patakokból vizet meríteni, lelocsolni egymást. Era addig győzköd, míg végül feltartom a kezem, legalább túl leszek rajta. Ilyenkor utánanéző a wellnessre nem vágyó, mire számíthat. *„Negyedszer voltunk itt, eddig mindig elégedettek voltunk, de most sajnos hatalmas minőségi romlást tapasztaltunk. Első este fél nyolckor már csak köretek voltak a svédasztalon, és egyfajta térszta. Miután ezt nebezményeztük, választhattunk az étlapról. A medence még nem volt feltöltve, és botrányosan koszos volt, a látvány is lehangolta az embert. Csaldtunk, többé nem megyünk.”* Sejtettem. Más szemszögbl: *„Három éjszakát töltöttünk el a párommal ebben a csodásan szép szállodában! A környezet gyönyörű, igényes kivitelezés, kedves személyzet, tiszta szobák. A negatívumok: Sajnos minden nap ugyanazok az ételek voltak úgy reggelire, mint vacsorára. A medencék szépek, de a gyógyvíz úgy megfogta a feleségem febrürdörüháját, hogy nebezen, többszöri alkalomra tudta csak kimosni. A medencék hőfoka nekünk nem volt megfelelő, az úszómedence hideg és sekély.”* Micsoda perpatvar lesz itt, ha Era fürdörüháját megfesti a víz! Előre félek. Ő akarta.

Csomagolunk, könyvekkel megpakolom a hátizsákom, pár göncöt gyűrok a maradék helyre. Asszonyom fél napig válogat, felforgatja a szekrényt, kisöpri a cipőtartót. Próba próbát követ, nagy nehezen elkészül a mű, minden fölösleges ruha bekerül a bőröndbe. A szomszédos szobából sóhajok szállnak felém, mégsem fért be minden, amit eltervezett.

Kocsiba ülünk, irány az ország másik fele. Az utakon nagy a forgalom, betartom a sebességet, mellettem százötvennel suhannak az Audik, a Mazdák. Rám dudálnak, beintenek, miért megyek úgy, mint a csiga! Semmi különös, csak betartom az előírt sebességet. Idegbeteg ez az ország. Órák múlva megérkezünk, a parkolóban akad még hely. A recepciónál középkorú úr ül, mosolyogva fogad bennünket, átadja a kulcsokat, mindjárt érkezik egy fiatal hölgy, aki körbevezet a szállodán, megmutatja a szobánkat, a konyhát, a medencéket. Ketten maradunk a szobában, megszabadulunk csomagjainktól, zuhanyozunk, átöltözünk. A berendezés újszerű, mégis rideg. Az ebéd többfogatásos, a levesből hiányzik a só, kevés a bors. A rántott hús nincs rendesen átsülve. Éhesek vagyunk, megesszük. Kis pihenő után elindulunk felfedező utunkra, megnézzük a település nevezetességeit, a templom gyönyörű.

Hosszú az este, kipróbáljuk a franciaágyat. Még nem tudjuk, ez az utolsó szeretkezésünk. Idegen helyen mindig nehezen alszom el, most sem megy. Hajnalig olvasok, Era forgolódik mellettem, felébred, rám mordul: Kapcsold már le azt a rohadt lámpát! Lepakcsolom, nézem az ablakon bevilanó fényeket. Minek vagyok itt, nem tudom. Későn, fáradtan ébredek, Era már felvette a fürdőruháját, csípőjére törülközőt csavart. Mehetünk, jelenti ki, mintha ez természetes lenne, hogy én mit akarok, másodlagos. Maradnék, olvasnám, befejezném a regényt. Duzzogás, ráncok a homlokon. Egy óra csönd, mégis elindulunk, a gyógyvízzel kezdünk, ülünk a termetes asszonyok mellett, forró vízben ázik testünk. A medence kutyacsont alakú. Hétköznapi történetek jönnek közel hozzánk, tévésorozatok értékelése, továbbgondolása, vasárnapi ebédek elkészítésének rejtelmek. Nem sokáig lehet ezt bírni, irány az úszómedence, Era marad, nem nagyon tud úszni. Lassan, kimérten lenyomok vagy tíz hosszút, elteelem gondolataimat. Két vászonszéket kinézünk magunknak, behuppanunk. A többi foglalt. Előttünk homokóratestű lányok sétálnak, tenyérynyi bikinijük vonzza a szemet. Finoman, óvatosan figyelem őket. Szépek. Era észreveszi, mit teszek, számára bűn, ha másra nézek, felrohan a szobájába. Megiszom egy hideg sört. Nézem a vendégeket, próbálok rájönni, miért jönnek ide. Az egyik lehetséges válasz: feltöltődni. A másik, kiszakadni a hétköznapiokból. Nem érzem, hogy sikerülhet, divat,

semmi más. A vendéglátósoknak meg pénz, jól felfuttatták ezt az ágat. Alkonyodik, csendben nyitom az ajtót, Era nem enyhül. Hát jó, akkor menjünk haza, amúgy sem érzem jól magam az embertömegben. Nem, maradunk!, néz rám megsemmisítően a nőm. Nem vágyom konfliktusra, legyen, aminek lennie kell. A szokásos, olvasás. Ezúttal előbb lekapcsolom a villanyt. Se szép álmokat, se pihenj jól.

Két nap van még hátra, ez akár jó hír is lehetne. Hosszú, vánszorognak az órák. Egy teljes nap kell, hogy Era megenyhüljön. Lehajtom a fejem, a szépen lenyírt, megfésült füvet nézem, nehogy megakadjon a szemem egy szép testen, a szétfolyó alakokat sem figyelem. Lángost eszünk, fagyaltot nyalunk, fürdünk, semleges dolgokról beszélgetünk. Újra elkerüljük a lényegét.

Felszines barátságot kötünk egy középkorú párral, ők is Pestről jöttek. Talán az ország összes wellness-központját felkeresték már, roppant élvezik a helyzetet. Nincs ismerős, nincs gyerek mellettük, nincs meló, vilamos, busz, egymással foglalkozhatnak. A férfi számítógépes szakember, jól keres. Asszonya egy nagy cég vezetőjének a titkárnője. Mi nem nagyon találunk közös témát, a lányok igen. Kiderül, ki a legjobb fodrász, körmös a fővárosban. Telefonszámot cserélnek, összefutnak bizonyosan.

Hazafelé dugóba kerülünk, amúgy is nagy a forgalom, ráadásul három autó egymásba szaladt, órákig tart a helyszínelés. Türelmesen várom, mikor szabadulunk. Késő este érünk haza, bezuhanunk az ágyba. Jó volt, csillagom, kérdezi Era. Mit mondhatnék, nincs más válasz: csodálatos, az élmények, a hatások feledhetetlenek. Történjék bármi, soha többé wellness!